

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ



Η ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ

Μιά έκφυλη οικογένεια στή Ξυρία. Η φιλοδοξία της Ηρωιδιάδος. Μιά βασιλοπούλα που φεύγει και δέν ξαναγυρίζει πικιά. Μουγγιτά και κεραυνοί από την έρημο που κάνουν τους άμαρτωλούς νά τρέμουν. Τό φρούριο του Μαχαϊρευτός. Κατά τή μάνα και ή κόρη. «Ο χερσός των έφτά πέπλων». Τό μεράκι και ό έρκος του Άντύπα. Ο δίσκος μέ τό κεφάλι του Άγ. Ιωάννου.

Η αποκεφάλισις του Άγιου Ιωάννου του Βαπτιστού, δέν έχει έως τώρα εξετασθεί από ιστορικής άπόψεως, άλλα μάλλον από θρησκευτικής.

Από μία ιστορική μελέτη ενός σοφού καθηγητού Γερμανού, ή όποία έκαμε έντύπωση, τώρα τελευταία, πέρνουμε τά εξής ένδιαφέροντα, χάριν των άναγνωστών μας.

... Τό ήθικοθρησκευτικό κήρυγμα του Ιωάννου, στις όχθες του Ιορδάνου, θεωρήθηκε από τόν τότε ήγεμόνα της Περσίας, δηλαδή της χώρας που ήτανε πέραν του ποταμού και είχε τό ελληνικό όνομα Περσία, Άντύπα, ότι ήταν ένα κήρυγμα πολιτικό, που παρεσκύεζε τόν λαό γιά άναρετικτές και κοινωνικές επαναστάσεις.

Και δέν είχε άδικο ό Άντύπας. Οι μεγάλοι συναγερμοί ανθρώπων γύρω από τόν Βαπτιστήν, ν' άκούσουν τό κήρυγμά του, είχαν κάτι τό ύπλοτο.

Στις πόνοιες αυτές και τις άνησυχίες, που κρατούσαν τήν πολιτεία άρχαίτη άπάνω στις κινήσεις και τά λόγια του Άγιου Ιωάννου, προσετέθη και ένα προσωπικό δίκλημα, τό όποιο προκάλεσε τό σκληρό τέλος τό άδιτηρό αυτού έρημίτου.

Ένας από τούς πιο έντόνους χαρακτηρισμούς της τραγικής ήγεμονικής οικογενείας των Ηρωιδών, ήταν και ή έγγραφη του Ηρώδου του Μεγάλου, ή Ηρωιδιάς. Η Ηρωιδιάς ήταν μία νέα βίαιη, φιλόδοξη, φιλόδοξη, περιπαθής, που συχνάόνιανε τους Ιουδαίους και περιφρονοούσε τους νόμους και τούς άνθρώπους, που τους εφάρμοζαν.

Είχε παντρευτή, παρά τήν δειλία της, τόν θείο της Ηρώδη, γιού του Μαριάμου, έναν χαμένο νέο, άπόλορη της οικογενείας του, που δέν έλαίε κανένα πολιτικό ρόλο στό πράγματι της έποχής εκείνης.

Η καλύτερη θέσις του συζύγου της, άπέναντι των άλλων προσώπων της οικογενείας, δέν όφεινε ήμνη τήν φιλόδοξη Ηρωιδιά, ή όποία ήθελε σώνει και καλά νά ήγεμονήσει.

Και ό ήγεμόν Άντύπας, μέ τόν άσθενικό του χαρακτήρα, ήταν τό όργανο, που ή τέχνη είχε διαλέξει, γιά νά πραγματοποιήσθ τά σχέδιά της, ή μανιασμένη αυτή γυναίκα.

Κατόρθωσε λοιπόν και τόν έπίλεξε στό έρωτικό της δίχτυο, κατάφερε νά τόν ύποτάξη τόσο, ώστε νά τήν νυμφευθή, χωρίζοντάς τήν άπ' τόν Μαριάμο.

Προηγούμενος όμως ό Άντύπας, είχε νυμφευθή τήν θυγατέρα του Βασιλέως της Πέτρας, Χαριόθ. Η βουλολογία αυτή ήταν γυναίκα συνετή και φρόνιμη. Ζούσε δέ σαν άπάνω σέ άναμμένα κάρβουνα, μέσα στό διεφθαρμένο εκείνο σπίτι. Μόλις κατάλαβε τούς έρωτας του άνδρος της μέ τήν Ηρωιδιάδα και τά σχέδιά του γιά νά παντρευτούν, προσκοιτήθηκε πως ήθελε νά ταξιδεύη στό βασίλειο του πατέρα της, γιά νά ιδή τούς γονείς της, που είχε κινδύ νά τούς ιδή και έφυγε γιά τήν Πέτρα, από τήν όποία ούτε εξαγαγίσε.

Αυτό δά ήθελε και ό Άντύπας. Σάν έμεινε λοιπόν έλεύθερος, πήρε άμέσως γυναίκα τόν τήν Ηρωιδιάδα.

Άλλά ή ένωση αυτή, κατά τούς Ιουδαίους νόμους, ήτανε παράνομος, γιατί ό Άντύπας ήταν στένος συγγενής της Ηρωιδιάδος. Δέν ήταν δέ ή πρώτη φορά, που στην τραγική οικογένεια των Ηρωιδών, συνεβάναν τέτοια σκάνδαλα φροιά. Ένεκα αυτών οι Ιουδαίοι, αίσθητοι τρηταί τό νόμου, γόγγυζαν και κατηγορούσαν τήν έκφυλη και άσπια αυτή οικογένεια.

Η ήχώ της δυσφορίας και τό σούσουρο γιά τήν παράνομο ένωση του Άντύπα μέ τήν Ηρωιδιάδα, έφθασε ως τήν έρημο, όπου βρίσκταν ό Άγιος Ιωάννης, και άρχισε κ' αυτός νά κηρύσσει έναντιον τους και νά τούς καταριέται.

Όλα αυτά τά έμαθεν ό Άντύπας και διάταξε νά συλλάβουν τόν Ιωάννην και νά τόν κλείσουν σά μπουδρούμα ενός φρουρίου του Μαχαϊρευτός.

Ο Ιωάννης έμεινε κλεισμένος σά φροιά τέλεινα μπουδρούμα άρκετόν καιρό.

Ο Άντύπας, ό όποιος, ήταν δειλός, μάλλον παρά σκληρός, δέν τόλμούσε νά τόν θανατώσθ, άν και τόν παρακαλούσε

έπίμονα ή στήγός του. Φοβότανε νά μή σηκωθή στο πόδι ό λαός, ό όποιος τόν ελάτρευε σαν προφήτη του.

Άλλά ή σκληρή και άπάνθρωπος Ηρωιδιάς, δέν ήσούχαζε, άν δέν εξαφάνιζε τόν άνθρωπον εκείνον που ήταν ό ασητός και πύρινος κατηγορός του άμαρτωλού της γάμου. Και έψαχνε νά βρη περίστασι γιά νά φέρη σέ πέρας τά σχέδιά της.

Η κόρη της Ηρωιδιάδος, από τόν πρώτο γάμο της, ή Σαλώμη, φιλόδοξη και άκόλαστη και αυτή, όπως και ή μητέρα της, τή στύθησε στό σκοπό της από.

Ο Άντύπας βρισκάνταν τήν έποχή αυτή στά άνάκτορα του, στό Άλφουρίο, φρούριο του Μαχαϊρευτός. Έπειδή δέ συνέπεσε τότε νά τοιράξθ και τά γενέθλια του, άποφάσισε νά τά γιορτάσθ εκεί πέρα, «γίλοπρεπός».

Πρός τούτο παρέθεσεν ένα πλούσιο συμπόσιο, κατά τό όποίον ή προγονή του Σαλώμη, χόρευε έναν χορό, που τόν θεωρούσαν τότε άνάμωστον νά τόν χορεύθ πρόσωπο της άμμοτοκρατίας και προσβλητικών πολύ. Τό «χορό των έφτά πέπλων», τόν όποίον χορεύαν τά κατώτερα γύναμια στά κέντρα που συχνάόνιανε οί έκφυλοι της έτοχίας και οί διαφθαρμένοι και εις τά κατώτερα της Ξυρίας.

Οί προσκαλεσμένοι στό συμπόσιο, μεθυσμένοι από τό πολύ κρασί, γοητευθήκαν από τόν χορό αυτών και περισσότερο από όλους ένθουσιασθήκαν ό Άντύπας, ό όποιος άπάνω στό μεράκι και τό μεθύσι του, ούτρεσε τήν χορευτήρα, «τί χάρι ήθελε νά της κάρη», ώρμήτισκε δέ πως δά κρατούσε τό λόγο του.

Η Σαλώμη, ή όποία ήταν δασκαλεμένη από τή μητέρα της, του άπάντησε :

«Θέλω τήν κεφαλήν του Ιωάννου επί πίνακι...»

Ο Άντύπας, άμα τό άκουσε αυτό δυσανεστήθηκε, άλλα δέν μπορούσε και ν' άρνήσθ, μά που έδωσε λόγο και όρκο έμπρός σέ τόνον κοσμο. Γύρισε λοιπόν κ' ένα σωματοφύλακα και έδωσε τήν αιματηρή διαταγή.

Ο σωματοφύλακας, πήρε άμέσως ένα δοχείο άρχυτό από τό τραπέζι, τό όποίον είχε φέρη πριν γενιάτο από φρούτα και κατέβηκε στο ύπγειο του φρουρίου, που κρατούσαν ό Ιωάννης. Εκεί τόν αποκεφάλισε και σέ λίγο επανήλθε, κομίζοντας τή καθημαγμένη κεφαλήν του στή Σαλώμη, τήν όποία διάταξε επίσης ό Άντύπας και τήν έσκότωσαν, μεταμειλίχθ γιά τόν θάνατο του Ιωάννου!...

ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ ΔΙΚΑΣΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΑΣΕΜΝΟΝ

Τά άστοντομικά όργανα του Βελγιάδου, έκαμαν τελευταίως μία αμφιδιαστική έρευνα σ' όλα τά κώκια της πόλεως και κατέχον τά αντίτυπα ενός σατυρικού περιοδικού μέ άσεμνες φωτογραφίες γυναικών, κατήγγειλαν δέ τόν έκδότη του επί προσβολή των δημοσίων ήθών.

Πρό όλίγων ήμερών έγινε ή σχετική δίκη στο Πλημμελειοδικείο του Βελγιάδου, τό όπ. τον έξέδωσε σχετικώς τήν εξής παράξενη άπόφασι :

«Εν της άτομίας εξηκρωβώθη ότι τό έν λόγω περιοδικόν δημοσιεύει φωτογραφίες, ή όποιες παρουσιάζουν γυναίκες ήμίγυμνες».

«Εν τούτοις εινε παγκοίνως γνωστόν, ότι τό γυναικείο φύλο στην έποχή μας φορεϊ κοντά φουτάνια και σκεπάζει τόσο ανεπαρκώς τά πόδια του, ώστε θάπρεπε νά καταδικωθούν πρώτα ή γυναίκες και έπειτα τά περιοδικά που δημοσιεύουν τέτοιες εικόνες».

Διά ταύτα

Τό δικαστήριο άκουοί τήν κατάσχεσι και κηρύσσει άθωο τον κατηγορούμενο έκδότη του «εποδικού».

